UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

ui, & præsertim cum iam effluxerit decennium, & ultra, & postquam sententia lata fuit argu. no. in l. si de eo. §. si fortè. ff. de acquir. poss. Secundo locator desiit possidere propter alienationem factam ab ipso colono, uel ab eius hærede, qui ultra quòd rē do. Thadeæ alienauerit, illam etiā uerè tradidit, quo casu dominus, & locator per huiusmodi factū coloni, uel sui hæredis quacunque sua possessione priuatur, ut est tex. in l. 3. §. qd si seruus. ff. de acquir. poss. & habetur per gl. & doct. omnes in l. quamuis. §. si cōductor ff. eod.
6 tit. Non † obstat statutum prędictum in d. §. uolumus. permittens do. & locatori, uel eius hæredi propria auctoritate expellere colonum, & quemlibet habentem causam ab eo propter affictus non solutos, quoniā illud intelligo de locatore, qui nō fuerat sua possessione priuatus, & sic de eo, qui rē locatā adhuc posidebat, quāuis illam alius detineret, qui haberet causam à conductore, sed nō talē, propter quam locator esset sua possessione priuatus adeò, quòd habēs causam à cōductore diceretur posesor, & esset talis, qui locatorē recognoscere nō deberet, quinimmo debet intelligi de habente causam à conductore, qui tamen locatorem recognoscere, sibique de affictibus, & pensionibus respondere debebat, ut clarè colligitur ex illis uerbis statuti ibi, uel alium quēcunque habentem causam à prædictis, qui cessauerit pensionem debitam, seu affictum soluere in termino, noto enim illud relatiuum, & illa uerba, qui cessauerit, quę ad omnia prædicta, & magis ad proxima, quàm ad remota referuntur iuxta ea, quę habentur in l. talis scriptura. & in l. seruus pluriū. in fin. ff. de leg. 1. nam per illa relatiua restringuntur uerba illa generalia, uel alium quemcūque habentē causā &c. quoniā debent intelligi de habente causā, qui tenere tur locatori soluere pensionē in termino, & ipse soluere cessasset: † natura enim uerborū relatiuorum
7 est restringere prædicta, ad quæ referuntur, ut in l. 1. in fin. ff. si famil. fur. fecisse dica. & Bart. in l. si quis seruū. §. fin. ff. de leg. 2. cum similibus, ut quia esset successor etiā singularis, uel in quem non esset translata posesio, uel cum eo pactum esset factū, quòd de afflictibus ipsi locatori respondere teneretur. Et aliis multis modis posset hoc exemplificari de habēte causā à cōductore, qui pēsionē locatori soluere teneretur. Et hoc modo intelligēdo, & declarando apparet dubiū esse ad fauorē do. Thadeæ resolutū. Reliqua supplear excellentissimus dominus iudex. Laus Deo.

S V M M A E.

1 *In summarijs de bono, & æquo procedendum est, prætermissis cauillationibus.*

2 *Tenuta, & immissio nulla, & facta non ritè nec solenniter debet confirmari, si petatur.*

3 *Et quid ad effectum excludendi agentem possessorio recuperandæ, & si iā lite mota super reintegratione possessionis confirmatio peteretur.*

4 *Solutio facta à coacto per iudicem uiolenter, & non seruato iuris ordine est confirmanda, & non reuocanda, quando is de iure soluere tenebatur.*

5 *Iudex licentiam ingrediendi rem absq; partis citatione dare non potest illi, qui ex pacto potest propria auctoritate ingredi.*

6 *Si tamen dederit, & is fuerit ingressus, postea debet illum, parte citata, in possessione confirmare.*

7 *Et ingressus ex licentia iudicis parte non citata dicitur auctoritate propria, & non iudicis ingressus, & debet postea per iudicem parte citata in possessione confirmari.*

8 *Ex pacto iniectionis manuum dominium ipso iure transfertur, & ex eo licitum est creditori absq; citatione alicuius etiam tertij possessoris rem propria auctoritate ingredi, & apprehendere, & de illa liberè disponere, & multo magis si etiam cum eo adsit pactum de ingrediendo.*

9 *Et eo casu iudex posset etiam parte nō citata procedere, sed etiā in casu possessorij recuperandæ tenutā apprehendere parte non citata datam confirmare, & num. 12.*

10 *Lite pēdēte innouari nō dicitur, quādo aliquid fit iuris auctoritate.*

11 *Possessorium recuperandæ quando detur illi, qui sed sine iusta causa, & iuris ordine non seruato à sua possessione cecidit, & quando non, & num. 13.*

12 *Iudex pro exequutione pacti iniectionis manuum potest procedere extraiudicialiter, & parte non citata, secus pro exequutione pacti de ingrediendo simpliciter.*

14 *Possessorium recuperandæ non datur illi, qui facto suo à possessione cecidit.*

15 *Nec ei, qui ob nō solutum canonem ab emphyteosi cecidit, sed contra illum, qui postea fuit ob dictam caducitatem ingressus.*

E P I T O M E.

Tenutam, & immissionem datā, seu cōcessam ritè nō ritè, nec legitimè citata posse, & debere ad instantiam illius, cui data, & concessa fuit, uel cui ius eo habentis per iudicem confirmari, etiam ad effectū excludendi agentē possessorio recuperā de tenutā super reintegratione possessionis mota, ex causis hic ostenditur.

C O N S I L I V M L X V I.

IN causa domini Hieronymi de Fantuis nihil, uel parū addi possit dictis sponsionibus eximii aduocati ipsius domini Hieronymi, qui obiecta cōsultoris consilio causa de consensu partium cōmodè, pulchrè, & eleganter remonit, tamen, ut uterque amico satisfaciam, aliqua adiiciam. Et non modo aliter circa primum, & secundum fundamentum consultoris, quia illis optimè iudicio meo finitum sum, ut ex processu causæ colligitur, in quo ut partem aduersam fuisse legitimè citatam, si in
1 summis de bono, & æquo, † secundum quod procedendum, iuxta clem. sæpe. de uerbo. sig. in fin. Bart. in extrauag. ad reprimen. in quo generaliter auctoritate iuris scientiæ plerunque errari inquit Bartolator in l. si seruum. §. sequitur. ff. de uerbo. obli. ex quo sumus in summariis, in quibus de bono, & æquo est procedendum, prætermissis cauillationibus, nullus profecto erit, qui non iudicet citationem legitimè præcessisse, ut adnocatus dicti domini Hieronymi in suo eleganti consilio clarè demonstrauit. Sed in præsenti causa magis de iure uidetur esse, quam ex officio etiam absque præiudicio ueritatis, quod missio, & tenuta fuisset data dominę Iacobæ non
2 bula citatione legitima, tamen † ex quo procurator domini Hieronymi, qui iura cessa à dicta domina Iacoba in amplissima forma habet, petitum fuit, ut dicta immissio, ac tenuta confirmaretur, ex causis mari debuit, ac debet, ut euitentur circuitus, prout quæ plenè habentur in l. si finita. in princi. ff. de cond. infec. & in l. 1. C. de carbon. edi. & l. 3. §. missum. ff. de tit. ¶ Nec obstat unum, quod dominus consiliarum
3 rum esse arbitratur, hoc est, quòd † decretum, quod fuit nullum, quia non fuit ritè, & solenniter impetratum, uidelicet parte non citata, ut in casu l. minorum nerint. C. unde ui, & in l. fi. C. si per uim, uel alio modo. non potest nec à iudice, nec à principe confirmari ad effectum, ut quis à possessorio recuperandæ reintegrādę excludatur, ut per Bal. in d. l. 1. & per Bart. & Soci. in l. iustè possidet. ff. de acquir. pos. & primum quando litè iam mota super reintegratione possessionis peteretur confirmatio tenutæ, & immissionis factę nō ritè, nec solenniter, quoniam lite pendente nihil est innouandū, extra ut lit. penden. & uidetur esse de mente Socini in dicta l. iustè possidet. quod hoc respondetur, ueritatem esse in contrarium, quoad effectū excludēdi aliquē à possessorio recuperandæ

rundæ, tenuta data uiolenter, ut quia data fuerit non
rite, nec solenniter, puta extraiudicialiter, & parte nõ
citata, potest peti confirmari, & est confirmanda, etiã
lite pendente super possessorio, si constet de uero de-
bito, ut uoluit not. & declarat Salic. post Iacob. Butr.
in l. fin. princip. in ult. colum. C. de edicto diui adria.
tollen. qui propriè ponit exemplum, quando quis fuis
set in possessionẽ immissus, non citato possessore, &
consequenter possessor censeatur spoliatus iuxta d. l.
meminerint. & d. l. fin. & agat ad restitutionem posses
sionis, dicit enim ibi Sali. post Butri. q̃ immissus, qui
aliàs erat de iure immittendus, lite pendente potest
petere, uel q̃ de nouo immittatur, uel q̃ immissio, &
tenuta prima facta iuris ordine non seruato, & de fa-
cto cõfirmetur, si simus in casu, in quo hic aliàs de iu-
re esset immittendus, ut quia de uero credito consta-
ret: & ad propositum facit optimus, & notabilis tex.
in l. fin. in fi. ibiq; Bal. ff. quod met. cau. p quẽ † Roma.
in suo singul. 522. incip. iurat quis, dicit, q̃ si quis uio-
lenter, & non seruato iuris ordine sit à iudice coactus
soluere id, quod de iure tenebatur, solutionẽ non re-
uocat, sed illa est confirmanda, & dicit † Bart. in l. 3.
in 5. q. C. de pigno. q̃ quando quis ex pacto potest, p-
pria auctoritate ingredi, & ad iudicem uadit, ut licen
tiam ingrediendi habeat, iudex non põt ei licentiam
dare, parte non citata, & data nihil operatur. l. nam ita
diuus, & l. de uno quoq;. ff. de re iudi. sicuti non põt iu
dex sententiam exequutioni mandare, nisi parte cita-
6 ta ad opponendum, ut de hoc est casus in d. l. memi-
nerint. & in l. fi. † Et si iudex parte non citata licen-
tiam de ingrediendo dederit, & in tenutã miserit, ta-
lis licentia, & immissio nihil operatur. Postea tamen
per ipsum iudicem parte citata poterit in possessione
confirmari, per text. in d. l. si finita. in d. l. 1. & in d. l. 3.
7 §. missum. & ita uoluit ibi Bar. ¶ Præterea † ex quo do
mina Iacoba ex pacto expresè facto poterat propria
auctoritate ingredi, & apprehẽdere, sibiq; appropria-
re rem ipsam quoad dominium, & possessionẽ, illãq;
uendere, & alienare, ẽt parte non citata, & extraiudi-
cialiter, & absq; licentia iudicis, ut in instrumẽto do-
tis habetur, ipsa postea petente licentiam à iudice, &
uiã iudicialẽ eligente, si iudex parte non citata, p ces-
sit, is nihil dẽ egisse, sed perinde est, ac si ipsa propria
auctoritate fuisset ingressa, & ideò ipsa postea, uel ha
bens cãm ab ea, debet in illa possessione confirmari,
qui nõ dẽ factus ingressus auctoritate iudicis, sed po-
tius auctoritate propria, prout ex pacto ei licebat, ut
not. uoluit Bart. in d. l. 3. in d. q. 5. ¶ Animaduertatur
8 ad hæc, ut ex instrumento dotali apparet, † q̃ nõ solũ
diciturfactum pactũ de ingrediendo simpliciter, sed
ẽt pactũ iniectionis manuum, per quod ipso iure do-
miniũ acquiritur, seu transfertur. l. si titius. ff. de seruis
expor. quod pactũ iniectionis manuũ afficit rẽ, penes
quẽcũq; uadat, adeò, q̃ absq; citatione alicuius, & ma
9 ximè debitoris, uel eius hæredis, immò tertij posses-
soris licitũ est de iure cõi creditori propria auctorita-
te rẽ ingredi, & apprehendere, ac de illa liberè dispo-
nere. d. l. si titius. & in l. 1. C. si mancip. ita fuer. alien.
ibiq; Bald. & habetur per scriben. super intelligentia,
& solutione. d. l. si titius. in d. l. 3. C. de pign. ergo mul
to magis, quando etiam expresè conuentum fuisset,
q̃ propria auctoritate, & absq; alicuius citatione hoc
fieri posset, quoniã † & si iudex hoc in casu fortè abs-
que partis citatione posset procedere, ex duplici licẽ-
tia, uidelicet iuris cõis, & pacti expressi, argu. authen.
itaque. C. communia de success. tamen tenendo etiã,
quod iudex parte citata procedere debuerit, si proces
sus simus in casu l. meminerint. & l. fin. C. si per uim,
uel alio modo. & sic in casu possessorii recuperãdæ p
not. à Bar. in d. l. 3. in d. quæst. 5. & per prædicta. ¶ Nec
obstat, q̃ lite pendente nihil sit innouãdum. Quia re
10 spondetur, q̃ † non dicitur innouari id, quod fit iuris
auctoritate iuxta ea, quæ habentur in c. cũ teneamur.
de appella. & in c. 1. ut lite pendẽ. & not. in l. creditor.
in princ. ff. manda. l. postquã. & ibi Bar. §. imperator.
ff. ut leg. nom. cauea. & Aret. in l. 1. C. de bon. pos. secũ
dũ tabul. ¶ Et ad id, quod dominus cõsultor dicebat,
11 † remedium recuperandæ possessionis dari illi, qui fa
cto iudicis sine iusta causa, & iuris ordine non seruato
cecidit à sua possessione. c. ex insinuatione. ibique
doctores de procurat. cũ similibus. Potest responderi
uerum esse, quando iudex de facto, & ut priuatus,
non autem ut iudex processisset, ut quia aliquem sua
possessione priuasset nõ ĩ figura iudicii, nec aliqua ẽt
inualida citatione præambula, ut est tex. notabilis in
c. conquerente. de restitu. spolia. Secus, si iudicialiter,
& præambula aliqua citatione quãuis inualida, quã
tũ esse ualidam putauit, nã ex quo dicitur processisse
iuris ordine seruato, hoc est præambula citatione, por
recto libello, & lite contestata, quamuis aliquis actus
posset ex aliqua causa dici nullus, tamẽ priuatus à iu-
dice sua possessione non poterit agere possessorio re-
cuperandæ, ut in d. l. iustè possidet. cũ ibi no. Et hæc
colliguntur ex iis, uoluit Bar. in d. l. meminerint. & q̃
habentur per Abbatem in d. c. conquerente. qui uult,
q̃ priuatus à iudice procedente iudicialiter tunc pos-
sit agere possessorio recuperandæ, quando allegatur,
quòd non erat iudex competens, uel allegatur nulli-
tas processus ex ordine iudicij non seruato, Secus, si
iudex fuit cõpetens, & ordo iudicij requisitus inuali-
dus, nullusq; fuisset, nam tunc possessorio agi nõ po
test, sed per remediũ appellationis est succursum, ue-
luti in casu nostro etiam fuit appellatum: & tex. in d.
c. ex insinuatione non probat, quòd priuatus facto iu-
dicis possit agere possessorio recuperãdæ, ut patet ex
uerbis illius tex. cuius intellectus uerior est ille, quem
Abb. ibi in not. ultimo loco ponit, & approbat. Et po
sito alium intellectum quoq; esse uerum, tamen pro
cedit, quando iudex de facto, & extraiudicialiter, ac
sine iusta causa aliquem sua possessione priuasset, ut
ibi per Abbatem, & alios. Sed in casu nostro iudex nõ
de facto, sed iudicialiter, iurisque ordine seruato, &
ex iusta causa, ac ex uero debito priuauit aduersariũ
sua possessione ad petitionem dominæ Iacobæ, er-
go &c. Et posito non fuisse seruatũ ordinem iuris ob
citationis omissionem, quod quidem expresè nega-
tur, tamen adhuc dico, tenutam, & immissionem par
te citata posse cõfirmari, ut petitum fuit per supra di
12 cta. ¶ Præterea † cũ simus ĩ pacto iniectionis manuũ,
& ex iuris cõmunis dispositione, & partium conuẽ-
tione expressa non requiratur citatio debitoris, nec
eius hæredis, nec etiã tertii possessoris, iudex potuit
extraiudicialiter, & parte non citata procedere p tex-
tum in d. l. si titius. cum similibus supra allegatis, quã
uis pro exequutione pacti de ingrediendo simplici-
ter iudex non possit absque citatione partis procede-
re per not. à Barto. in d. l. 3. Et hoc modo intelligãtur
ea, quæ uolunt hi doctores dicentes, iudicem posse
extraiudicialiter, & parte non citata procedere. Ex
quibus sequitur, quòd iudex in casu nostro potuit, p-
cedere etiam parte non citata, ergo magis illa citata,
quamuis inualidè, argumen. l. 1. C. de rei uxor. act. &
13 glo. in uer. transitu. Instit. de libertin. † in his enim, in
quibus iudex potest extraiudicialiter procedere, si ali
quem priuet sua possessione, priuatus non põt age-
re possessorio recuperandæ. c. quoniam. & c. fi. de fi-
liis presbyterorum. cum ibi not. nã tunc pro iudice,
eiusq; facto præsumitur. c. ad aures. ibique Innoc. de

temp.ord.& per Abb.in d.c.conquerẽte. in fi.uerbis, & in c.2.per Inn. de eo, qui furti.ord.suscep.Quibus omnibus stantibus, prout stant de iure, & substineri possunt,tolluntur ferè omnia,super quibus se fundauit dominus consultor,cuius argumentis tum ex prędictis, tũ ex iis, quæ aduocat' domini Hieronymi ad duxit, satis esse responsum apparet. ¶ Consideret ẽt dominus iudicare debẽs (quod quidem dominus cõsultor ĩtactum dimisit)exceptiones pro parte D. Hieronymi propositas de parte possessionis, de qua agitur,emphyteotica,qm̃ D.Hieronymus tenet,& possidet dimidiam dictæ possessionis ex ꝯctu ipsius Petri Nicolai agentis possessorio recuperandę, qui uendidit Camillo, & Camillus uendidit D.Hieronymo,ut ex instrumentis in processu productis constat, & sic facto suo à possessione,quantum est pro dimidia,ce-
14 cidit,† quo casu non datur ei remedium intentatum d.c.reintegranda.cum ibi not.& in l.rem,quæ nobis. ff.de acq.pos. Quartã uerò partẽ dictæ possessionis d. Hieronymus possidet iure emphyteotico ex persona D.Iacobę,quæ unà cum duobus aliis fuit de re illa inuestita,& per ius accrescendi,uel non decrescendi ꝓpter obitum alterius ex illis tribus habuit quartã partem in effectu dictæ possessionis iure emphyteotico, iuxta ea,quę habentur per Bar.in l.si mihi, & titio. ff. de uerb.obl. Et quoad hãc quartã partẽ nõ uideo, ꝓ dictus Petrusnicolaus agens debeat obtinere,& reintegrari,qm̃ illa ad ipsũ nec quoad dominiũ, nec quo ad possessionem spectauit. Sed quoad aliam quartã partem fortè posset,& deberet reintegrari, quoniam ipse, & suus prędecessor illam possedit,& hæc est illa pars,cuius possessio fuit per dictã D.Iacobã pro restitutione dotis apprehensa, & cuius tenuta data fuit.
15 Verum† nec ad possessionem huius quartę partis Petrusnicolaus debet reintegrari,qm̃ Do. Hieronymus fuit de illa inuestitus ab Abbate propter caducitatem dicti Petrinicolai ob non solutum canonem,ut patet ex quodã instrumento in processu producto: quo fit, ut Petrusnicolaus non potuerit agere, nec obtinere in hoc remedio c.reintegranda. ut concludunt Doc. communiter.& ibi per Inn.in c.sæpe.de restit.spol & per Io.Cald.in c.cum ad sedem. eod. tit.ac per Host. & Io.And.in c.accedens. ut lit. non contesta. Et tàm ex his,quàm ex adductis plenè,& doctè per dictũ dominum aduocatum D. Hieronymi in eius sententiã uti ueriorem uenio,illamq́ue approbo. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Citatio ut sit legitima,quid requiritur, & nu. 6.*
2 *In citatione tenor rescripti,et commissionis exprimi debet, & quãdo,nu.9.& 10.*
3 *Interlocutoria post lapsum decendij à die scientiæ transit in rem iudicatam,nisi uel à iudice suspendatur,uel ab ea appelletur, nec sufficit contradictio.*
4 *Tenuta data,præcedente citatione partis non legitima, non dicitur nulla,sed potius iniusta,& non legitima,& in rem iudicatam transire potest.Secus,si nulla præcessisset citatio.*
5 *Actus aliquis,& ualidus potest ex actu non legitimo,& iniusto resultare.*
6 *In citatione facta auctoritate iudicis ordinarij de iure communi non est exprimenda causa, Secus,si facta esset auctoritate iudicis delegati,nu.9.& 10.*
7 *Citatio facta,habita relatione ad petitionem,seu ad acta ualet, & dicitur certa,ac certam causam continere.*
8 *Citatio in criminalibus debet cõtinere causam certam expressam.*
9 *Idem in citatione facta de commissione iudicis delegati.*
10 *In citatione an debeat exprimi tenor libelli.*

EPITOME.

Tenuta data ex reuocatione p̃carii,tertio possessore citato simplr̃ ad recipiẽdũ copiã petitiõis, & ad ꝯdicendũ,ne contenta in petitione fiant,& exequantur,& ipso contumace existente, & aliter non ꝓ ualuerit,& post lapsum decendii à die scientiæ rem iudicatam transiuerit,ipso tertio solum ꝓdicente,& non appellante,hic probatur.

CONSILIVM LXVII.

N causa tenutæ datæ, tertio possessore simpliciter citato ad recipiendum contentionis,& ad contradicendum,ne contenta in petitione fiant,& exequantur, tenuta data,ipso tertio nõ cõparente, contumace existente,aliterq́; non citato,ualeat in rem iudicatam sufficienter citatus dicatur? Et non ualere magis
1 dicendum,quoniam † citatio non dicitur legitima nisi in ea exprimatur causa,ad quam,& per quam si primates.& ibi glo.5.quęst.2.& gl.in c.2.de dicens,ꝓ in literis citatoriis debet continere uelit petere,& causa petendi, & qualiter agere & res debet apertè significari, non autem in c.2.& 3.de libel.oblat.& l.si in rem.ff.de rei in ad cautelam in fine citationis apponunt libelli
2 ris,ut reus possit deliberare. Præterea † in cit debet exprimi tenor rescripti, ut eo uiso citat deliberare.d.c.2.de dilat.& dicit Spec. in tit. §.sequitur uidere in uer.unum, ꝓ delegatus debet tenorem cõmissionis in citatione exp reus possit deliberare,quid in termino de dere.d.c.2.c.1.7.q.2.& c.cum in iure.de off & ut citatus sciat se teneri,certus de iurisdic dicis.d.c.cũ in iure,& per Bar.& alios maxim in l.2.ff.si quis in ius uoc.non ie. ¶ Quibus tamen tibus contrarium est uerius,& concludo tenu tam ex reuocatione pacti præcarii tenere, in
3 quia † à die quo de tenuta pernenit ad notitiam foris,& à tempore,quo cõparuit ad contradic elapsum est tempus decẽ dierũ, & sic intercess hæc transiuit in rem iudicatam,arg. c. concern c.fin.c.si à iudice.& c.à collatione.de appell. quamuis ipse illi tenutæ contradixerit,ob hoc cursus illius temporis non tollitur, nec impedit quin transeat in rem iudicatã, quoniã debebat iudicem suspendi,uel ab ea ante cursum illius ris appellari,& sic per uiam appellationis contra ad not.in d.c.concertationi,& arg.d.c.si à iudice fi.& c.cum cessante.de app.quod cũ factũ nõ in transiuit in rem iudicatã. ¶ Nec obstat,ꝓ tenuta rit nulla ob defectũ citationis. Quia posito
4 nẽ fuisse minus legitimã,tm̃ † ex quo citatio tenuta non potest dici nulla,sed potius iniusta legitima,quo casu trãsire potest in rẽ iudicatã prin.ff.de appel.& in rub.extra eod.tit.& in c. not.de re iud. nam fuisset nulla ex defectu citat quando nulla præcessisset citatio clem.pastor re iudic. Sed in casu nostro præcessit citatio, non legitima,ergo nõ potest dici nulla, sed iniu
5 & iniusta,& maximè,quia † ex actu non legitimo iniusto põt actus aliquis,& ualidus resultare, ut ex contractu inutili potest transferri possessio, miniũ,ut in l.1.§.si uir.ff.de acq.poss.¶ Secũdo ma tàm statutorum,quàm iuris cõis, & maxime ordinario sufficit quem citari absq; eo, ꝓ in cit ne exprimatur causa citationis,& quare citet, quando præcedit petitio,hoc est in casibus,in quibus mediante petitione proceditur,nã sufficit,ut quis ad uidendũ ꝓduci petitionẽ,& ad ꝯdicendũ, illa,quæ in petitione continentur,ut hꝛ in statuto rub.de modo citationũ.in §.itẽ dicimus,& subin
6 de instr.& testa.execũ.mand.Et † ꝓ de iure cõmuni non sit exprimenda, qm̃ citatio fieret auctoritate dinarii,in quo semper causa prę̃sumitur, uel in